

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

ЈОСКА

Број 13 Година II Декември 2024 www.klubjoska.mk

Среќна Нова 2025

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

ЈОСКА

БРОЈ 13 ГОДИНА II
СОУ „Јосиф Јосифовски“ Гевгелија

СОДРЖИНА

- 6. Ајде да го вратиме сјајот на старите честитки**
- 8. Празничниот дух на малите моменти**
- 10. Го познавате ли вистинскиот Дедо Мраз**
- 12. Новогодишните празници ги зближуваат најблиските**
- 13. „Буре барут“ експлодира во театарот во Банско**
- 14. Интервју: Уживајте во моментите тие се заслужни за убавиот живот**
- 19. Дедо Мраз слета на Јупитер**

**Медиумски клуб Јоска
СОУ „Јосиф Јосифовски’
Гевгелија**

Редакција

Уредник/ментор
Тони Аврамов

Заменик уредници
Ѓорги Новаковски
Леана Јанковска
Андреј Димов
Јован Грозданов

Новинари
Сара Стамкова
Виолета Руменовска
Благица Ступар
Марија Атанасова
Никола Илиев
Викторија Тодорова
Магдалена Илиева

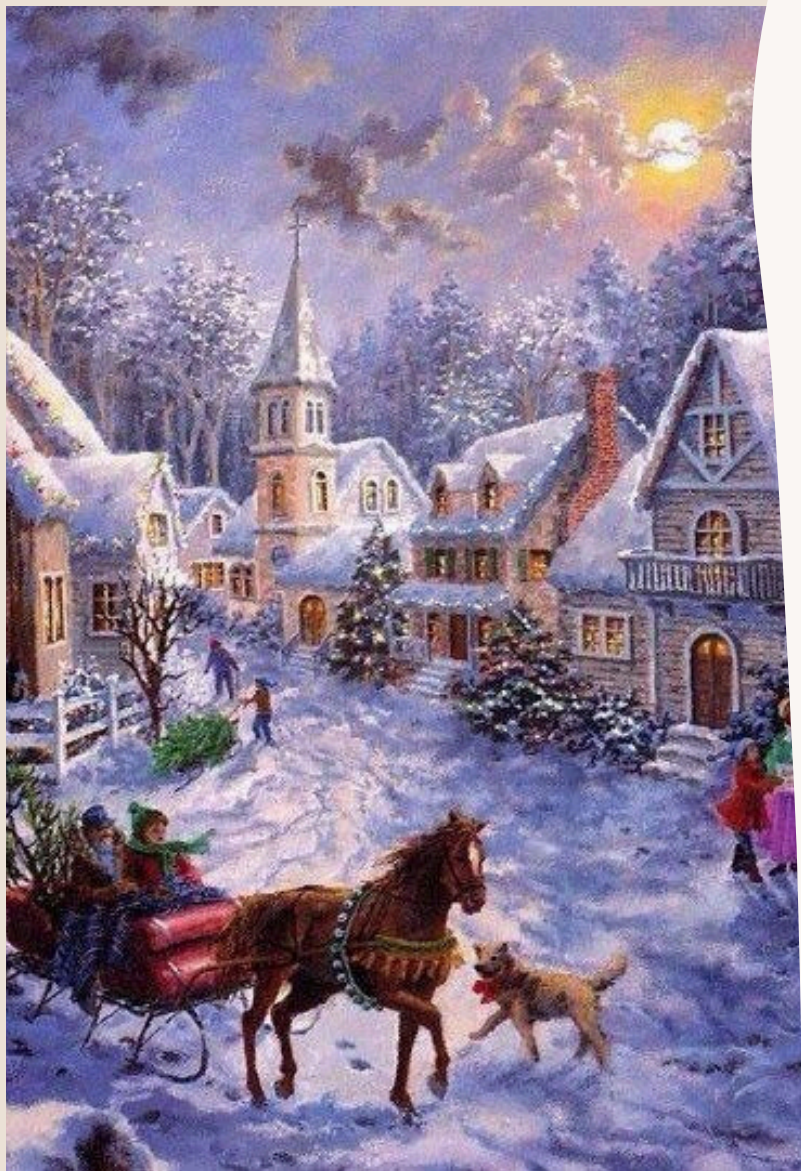

Ајде да го вратиме сјајот на старите честитки

Секоја година едни на други си праќаме новогодишни честитки, но времето ја менува не само нивната содржина туку и нивната посебност. Честитката за да биде честитка треба да биде изработена од нас или пак купена. Нејзиниот најважен елемент пак е текстот со искрените желби. Честитките кои ги добиваме во нас будат многу убави чувства и тоа е причината за нивната посебност. Се сеќавате ли на некогашните новогодишни честитки?

Оние кои ги правевме самите со памук, светки, гранки од елки и тие поубавите кои ги купувавме со слики од Дедо Мраз, снешковци и снежни идили. Јас нив добро ги паметам бидејќи сите честитки ги чувам. Толку многу ми значат тие долги текстови со желби од моите блиски, едноставно нив не можам да ги фрлам. Ете, убавината на таа честитка не се крие во сликата на човекот со бела брада и торба подароци на рамото, туку во зборовите кои сè уште ме развеселуваат кога ги читам. Се разбира исти такви честитки сум пишувала и јас. Тој период во годината и возбудата која ја чувствував е неизмерлива. Сакав што побргу да ги напишам и да ги однесам на моите блиски пријатели и роднини, па да ги гледам нивните насмевнати лица. На секоја честитка и посветував внимание, а со тоа всушност посветував внимание на оној кому му беше упатена. Едноставно тоа е посебна среќа која ја предизвикува само новогодишниот период и тие мали слатки вниманија.

Во денешно време мислам дека сите ние заборавивме не само на честитките и блиските луѓе, туку и на убавината која ја носат новогодишните празници. Сега ќе го земеме телефонот во рака како што правиме и секогаш и ќе напишеме една безначајна порака. На нашите блиски ќе им пратиме „Среќна Нова година“ дури ќе ставиме и емоџи за да знаат дека ни значат. Сепак, таа електронска честитка кај никого не може да го побуди тоа чувство на среќа како онаа некогашната честитка. Интернетот ли нас не направи интровертни, тој ли е виновникот за нашата оттуѓеност? Мислам дека интернетот е единствениот виновник. Виновни сме и самите ние поради тоа што му дозволивме сите честитки да ги замени во неколку клика на телефоните. Зарем не гледате дека повеќе ја нема онаа радост околу новогодишните празници? Радоста ја нема затоа што неа не можеме да ја чекаме со едноставна порака прочитана на социјалните мрежи. Ниту најскапиот подарок не може да ја замени вредноста на новогодишната честитка. Ајде да ги направиме некогашните честитки повторно популарни! Да станеме сите колекционери на најубавите и највредните новогодишни честитки

Празничниот дух на малите моменти

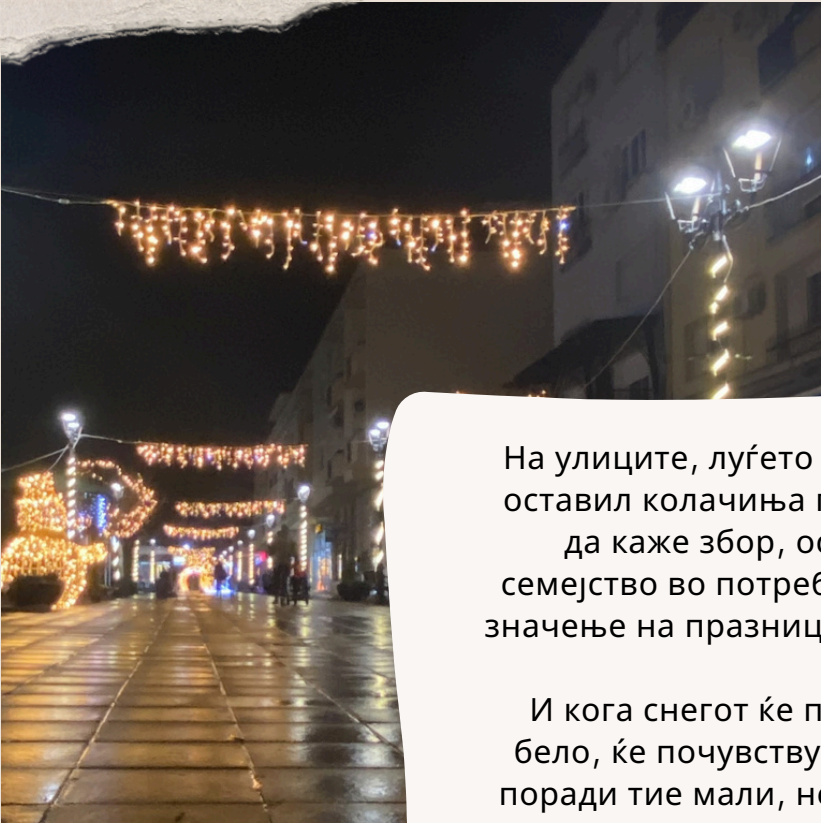
Никола Илиев

Во секојдневниот живот често забораваме дека вистинската магија на празниците не лежи во скапо украсените улици, огромните елки или светкавите подароци. Таа се крие во малите, едноставни моменти кои го исполнуваат срцето со радост.

Замислете го тоа утро кога семејството се буди заедно и го започнува денот со топло кафе или чај, додека во позадина свират празнични песни. Таткото ја украсува елката, мајката ги пече најубавите ванилицы, а децата со нетрпение ги отвораат прозорчињата на адвентскиот календар. Тие ситни радости создаваат топлина која ниту најскапите украси не можат да ја заменат.

На улиците, луѓето се насмевнуваат едни на други. Некој оставил колачиња пред врата на соседот. Некој друг, без да каже збор, оставил скромен подарок за непознато семејство во потреба. Токму тие моменти се вистинското значење на празниците – добрината што ја даваме без да бараме ништо за возврат.

И кога снегот ќе почне да паѓа, покривајќи го светот во бело, ќе почувствуваме дека животот е прекрасен токму поради тие мали, незабележливи детали. Празниците ни помагаат да запреме, да забележиме и да уживаме во нив. Малите моменти се оние што ни го исполнуваат срцето и го одржуваат празничниот дух жив. Затоа, оваа година, наместо да бараме совршенство, да се фокусираме на убавината на обичните нешта околу нас.

Фото: Васко Трајков

Го познавате ли вистинскиот Дедо Мраз

Марија Атанасова

Во мало гратче близу Њујорк, Новата година секогаш пристигнуваше со посебна магија. Секој дом беше украсен со треперливи светилки, а низ прозорците се гледаа семејства собрани околу топли огнови. Но, една тајна ја правеше новогодишната ноќ уште повозбудлива – никој не знаеше кој е Дедо Мраз.

Во семејството Вилијамс, оваа година беше поинаква. Малиот Алекс, кој наполни седум години, почна да се сомнева во постоењето на Дедо Мраз. Тој ја праша мајка си една вечер додека заспиваше, „Како може еден човек да стигне насекаде за една ноќ?“ Мајка му, со насмевка, му рече: „Тоа е магијата на Дедо Мраз. Можеби е поблизу отколку што мислиш.“

Алекс реши да дознае. На Бадник, додека сите беа зафатени со подготовките, тој ги набљудуваше своите родители, баба и дедо. Се прашуваше кој од нив би можел да биде мистериозниот носител на подароци. Баба постојано печеше колачи, дедо ја украсуваше елката, а мама и тато трчаа по продавници. Секој изгледаше како дел од новогодишната магија.

Кога дојде полноќ, Алекс се преправаше дека спие. Го остави своето писмо до Дедо Мраз под елката, а потоа тивко се скри зад вратата. Со срцето што му чукаше како тапан, гледаше што ќе се случи. По некое време, татко му влезе со голема кутија и ја остави под елката. Потоа, баба се појави и додаде уште неколку мали пакувања со украси на нив. На крајот, мајка му ги поправи светилките и остави писмо, како да доаѓа од самиот Дедо Мраз.

Алекс со неверување гледаше. „Значи, тие се Дедо Мраз!“ си помисли. Но, наместо да биде разочаран, се почувствува топло. Разбра дека вистинската магија не е во самиот лик на Дедо Мраз, туку во трудот, љубовта и радоста што неговото семејство ја вложуваше за да го направи тој миг посебен.

Следното утро, Алекс отвори подарок што беше токму тоа што го посакуваше – кутија за боење со сите бои на виножитото. Писмото, потпишано од „Дедо Мраз“, гласеше: „Магијата е во твоето срце, Алекс. Чувај ја и споделувај ја со сите.“

Таа вечер, додека сите беа собрани околу огнот, Алекс ги погледна своите најблиски и рече: „Јас знам кој е Дедо Мраз.“ Сите запрепастанено го погледнаа, но тој само се насмеа. „Дедо Мраз сте сите вие!“

Од тој момент, Алекс реши и самиот да стане дел од магијата. Следната година, тајно направи подарок за својата сестричка, а кога таа го отвори, очите ѝ блеснаа од среќа. Тогаш Алекс конечно разбра – Дедо Мраз не е само еден човек. Тој живее во секој од нас што се труди да донесе радост и љубов во животите на другите.

Новогодишните празници ги зближуваат најблиските

Магдалена Илиева

Новогодишните празници претставуваат посебен период од годината, кој со себе носи уникатна магија и топлина. Период од годината кој го носи најтоплото чувство на радост, внимание и љубов. Во овие волшебни моменти кога деновите се пократки, а ноќите долги и студени, срцата на луѓето се исполнуваат со светлина и надеж. Секојдневните обврски и брзиот ритам на животот за момент застануваат, а срцата се отвораат за да подариме внимание, љубов, и грижа кон оние кои најмногу ни значат. Новогодишната атмосфера го носи чувството на радост, ја буди желбата за споделување и ја поттикнува потребата за поврзување со најблиските.

Секоја куќа, секој дом, станува сцена за семејни собири и незаборавни моменти. Мирисот на празнични јадења и звукот на смеа се нераскинлив дел од оваа магија. За многумина, токму декорирањето на елката, подготовката на традиционални јадења или споделувањето новогодишни приказни станува симбол на блискоста. Овие заеднички моменти не само што ја продлабочуваат поврзаноста меѓу членовите на семејството, туку и создаваат трајни спомени што ќе ги паметиме со години. Празниците нè потсетуваат дека вистинската среќа се наоѓа во малите нешта, во моментите поминати со најмилите, во искрените разговори и во чувството на припаѓање. Тие ни ја покажуваат важноста на човечката топлина и поддршка, потсетувајќи нè дека токму тие се најголемото богатство што го поседуваме. Понекогаш еден искрен збор, насмевка или гест може да има поголема вредност од најскапиот подарок. Во време кога многумина чувствуваат осаменост или тага, дури и едноставен телефонски повик или топла прегратка може да донесат огромна радост.

Новогодишните празници се многу повеќе од свечени денови исполнети со традиции и ритуали. Тоа е момент да се сетиме на најважното во животот – луѓето кои нè опкружуваат и чувството на заедништво кое нè прави посилни. Во тие моменти, љубовта и вниманието што ги подаруваме остануваат засекогаш, создавајќи топли спомени и поттикнувајќи ја поврзаноста која ќе трае долго по завршувањето на празниците. Да продолжиме да ги славиме овие вредности не само во празничните денови, туку и во секој момент од нашиот живот.

„Буре барут“ експлодира во театарот во Банско, Бугарија

Драмската група „Дон Кихот“ при СОУ „Јосиф Јосифовски од Гевгелија успешно се претстави на 27 Меѓународен уметнички фестивал „Утринска ѕвезда“ во Банско, Бугарија со претставата „Буре Барут“, на текст од Дејан Дуковски, во режија на Даниела Џишева и техничка обработка на Тони Аврамов. Драмската група „Дон Кихот“ на овој фестивал го освои второто место.

Дешифрирањето на текстот на Дуковски и режијата на Џишева го доловија секојдневието завиено со платното на насилството преку глумата на младите актери кои се надминаа со фантастичните улоги, а сето тоа визуелизирано преку мултимедијалноста што остави силен впечаток на жири комисијата. Ова не е прво учество и награда на драмската група „Дон Кихот“ на фестивалот „Утринска ѕвезда“ која досега има освоено прво, второ, трето место како и Гран при награда на овој фестивал.

Тони Аврамов

Уживајте во моментите тие се заслужни за убавиот живот

Благица Ступар

Што ве мотивираше да бидете професор по македонски јазик и литература.

Некои работи во животот се случајни, но многу се намерни или така како што ние сакаме да бидат. Токму во тоа лежи и одговорот на прашањето, ја сакав книжевноста, сакав да творам, сакав да си 'играам' со стихови, па дури и да експериментирам. Повеќе 'копав' по стилови и начини на пишување отколку што читав, а подоцна сфатив дека читањето ми дава многу придобивки, сфатив дека основата на знаењето не е само учењето, туку читањето, затоа што читањето ти го тренира умот, ги подобрува комуникациските вештини, па дури го подобрува и животниот век. Книгата те прави богат во душа, слободен во мислата.

Во едно интервју спомнувате дека сте горди на своите ученици, но дали имате разочарувања од нив?

Учениците се деца. Не треба да им се лутиме или да се разочаруваме од нивните неуспеси или јас не би ги нарекол неуспеси... секој може, но не секој сака. Тоа значи дека ние треба да даваме сè од себе затоа што сме педагози, ние треба да им ги пренесеме дури и животните искуства, така како што тоа го согледуваме и анализираме од многу книги. Не може од секој ученик да очекуваме високи оценки, но од секој сакам да создадам човек кој ќе биде достоин граѓанин. Оценките се тие, од 1 до 5, ама животот е придобивката што тие треба да ја земат од училиште, а не оценката.

Зошто го формиравте Здружението „Од станица до граница“?

Мотивите се повеќе, но пред сè лични. Кога проблемите ви надвиснуваат над глава се обидуваме да ги решите, а кога ќе ги решите сочувствувате со другите, со оние на кои им се случува истото што вам ви се случило, па сакате да помогнете. Од друга страна губењето на единствениот телевизиски магазин (на Нова 12) во Гевгелија најверојатно премногу ме 'погоди', постоевме 25 години и одеднаш нè снима, но се препородивме со Здружението и со основната дејност – медиумската писменост и младите. Здружението веќе е членка на Мрежата на медиумска писменост на Македонија.

Медиумскиот клуб „Јоска“ исто така е Ваш производ. Зошто го формиравте?

Медиумскиот клуб „Јоска“ функционира во рамките на СОУ „Јосиф Јосифовски“, најпрво како проектна активност, но денес и како секција. Сметам дека потребно е да постои во секое училиште таков клуб кој преку различни медиуми ќе ги промовира, но и пренесува идеите и активностите на младите. Ние сме премногу насочени кон младите и нивните потреби, нивните приказни, нивниот начин на живот и сето тоа го промовираме преку наша сопствена веб-страница <https://klubjoska.mk/>, преку електронски магазин и неодамна преку снимање интервјуа, видеа и поткасти со сопствен канал на YouTube. Можеби имаме грешки, недостатоци, пропусти, но не заборавате ние сме почетници, пионери, но и двигатели на нешто ново во Гевгелија.

Професор, новинар, поет, ментор, предавач и обучувач, но пред сè татко и сопруг, тешко ли е? Каков е Вашиот живот?

Живот како и секој друг. Ние гевгеличани сме чудна 'сорта' луѓе. Не нè држи место, секогаш сме насекаде. Да бидам сериозен, тешко е да се остварите секаде успешно и да бидете исполнителен, затоа пред сè сум благодарен на моето семејство. Тешко е да се признае, цената на животот ја плаќам, можеби страдам, можеби некогаш чувствувам и вина, и грев, има моменти кога сакам да излезам од сопствената кожа, ама животот ве учи да бидете истрајни, она што сте го започнале да го довршите, она што го поседувате како квалитет да го споделувате...

На кое дело сте особено горди во изминатата 2024 година и дали има нешто што би промениле во неа?

Има многу работи што можеа да бидат и подобри и поинакви, ама животот понекогаш ви го дава тоа што не го сакате, тоа пак не значи разочарување или паѓање. Ние секогаш ги учиме учениците да ја туркаат Сизифовата карпа, па колку таа да е тешка. Сите ние го носиме бремето на своето време. А за гордоста, горд сум на сите што можат да ме 'трпат' таков каков што сум. Благодарен сум на довербата што во 2024 година ми ја подарија гевгеличани, Градоначалникот и Советот на Општината, а она што сакам да го променам во наредната 2025 година е да има поголема сплотеност во сите сфери од општественото живеење и поголемо трпение. Доста ни е од негативни критики и забелешки. Секој да си ја гледа сопствената работа, да се труди во својата професија, само така ќе го подобруваме општеството. Помалку да 'сиркаме' во туѓите дворови, а повеќе да се свртиме кон своите цели.

„Во студените зимски денови да помислиме на нив.

Првата и основна работа што треба да се направи е да се нахрани животното што е надвор, бидејќи тогаш нивното тело бара повеќе храна за да се стопли. Остатоците од храната не фрлајте ги во кантите за отпадоци, оставете ги до нив – некому добро ќе му дојдат.

Ќебињата и картонот како подлога за спиење можат малку да го олеснат студот.“

Цртеж на Викторија Тодорова

Дедо Мраз слета на Јупитер

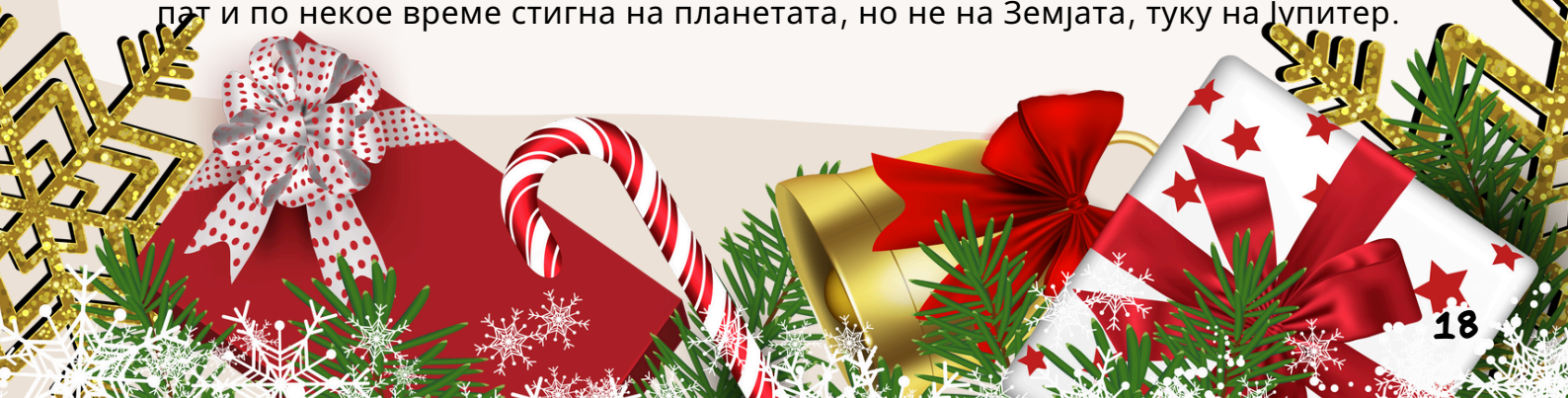
Викторија Тодорова

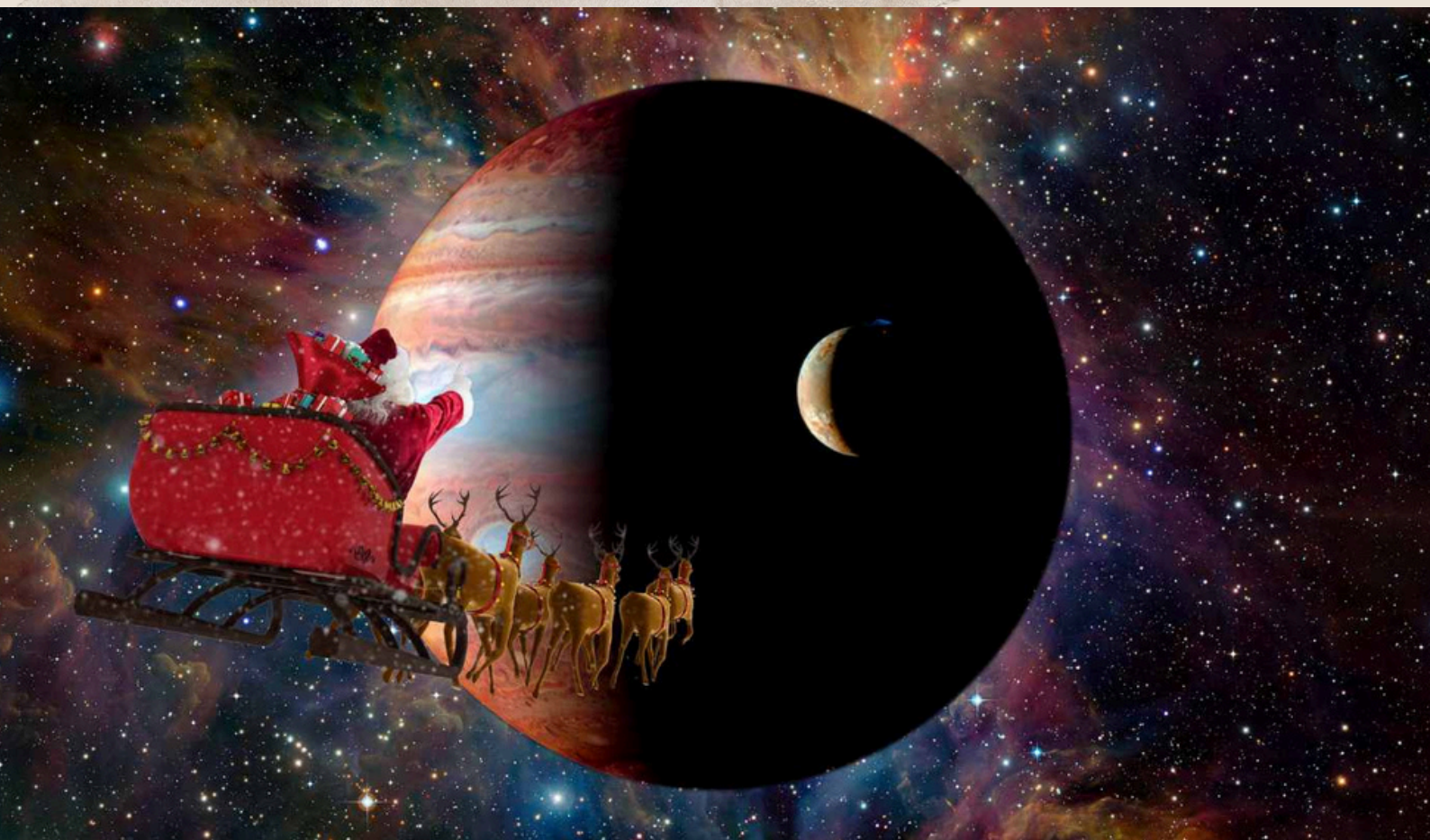

Секоја година Дедо Мраз внимателно ги чита писмата напишани со надеж и љубов од послушните дечиња од цел свет. Се разбира после тоа следува долго и тешко патување низ планетата, кое само некој толку вреден, дарешлив и упорен како Дедо Мраз може да го изврши.

Оваа година, драгоцената и волшебната рутина се повторува, Дедо Мраз разлистува безброј писменца напишани од мали вредни рачиња. Едно девојче го побара најновиот телефон, друго девојче побара најновата барбика... Симпатично момче од Русија побара нови чизми за да може да ја помине суровата зима, претходните му биле скинати и стари. Брат и сестра напишале како посакуваат татко им да не си ја изгуби работата. Милион деца од сите краеве на светот како Украина, Русија, Израел, Палестина мечтаат по мир, по ден каде што ќе не мора да се прашуваат дали им е последен. Писма во кои се посакува почиста Земја, други писма во кои се посакува исполента маса и полни стомачиња, барем само за празниците, потоа желби за топол дом, желби за подобри родители, желби за подобри услови за живот.

Дедо Мраз, малку преоптеретен, но упорен, ги исчита сите писма и беше подготвен да ја започне неговата авантура. Тргна на пат но нешто чудно, нешто посилено од него го натера да го скрати патот. Илјадници години тој патува по истиот пат, тој знае дека тој пат е безбеден и дека со малку труд ќе ја заврши работата. Но ова чудо му ја победи мудроста и му ја поттикна наивноста и мрзливоста. Не можеше да се контролира. Тргна по нов, непознат пат и по некое време стигна на планетата, но не на Земјата, туку на Јупитер.

20 25

Дедо Мраз, човек на кој се огледува цел свет, примерен, мудар, вреден и волшебен се најде на Јупитер, сам, изгубен, исплашен и очаен.

Седејќи збунет на Јупитер, размислуваше како само од една мала грешка тој изгуби сè, бидејќи посака на побрз начин да ја оствари целта, но не размисли дека тоа носи предизвици, но и последици. Се прашуваше самиот како можеше да ја смени традицијата на патувањето, не помисли на очајните деца, на можноста дека и тој не е семожен.

Дали можеби оваа моја приказна открива дека некогаш Дедо Мраз навистина не може да стигне секаде, не може да го реши секој проблем? Дали вербата во себе е надежта за да ги подобриме работите околу нас?

Среќна Нова

Медиумски клуб „ЈОСКА“
СОУ „Јосиф Јосифовски“
Гевгелија

www.klubjoska.mk